

[Aksel Larsen.]

os vor Ret til at arbejde herfor. Men angriber noget Parti, nogen Gruppe, Fraktion eller Klike det bestaaende — omend ufuldkomne — Demokrati for at forringe det, at gøre Folket retsløst, da agter vi med alle Midler at bekæmpe saadanne Forsøg. Vi har altid været Modstandere — aldrig været Tilhængere af Mindretalsstyre eller Mindretalsdik-tatur. Vi vil bekæmpe alle Forsøg paa at indføre noget saadant — hvorfra de saa end kommer.“

Naturligvis kender de ærede Medlemmer Hr. Hans Hedtoft og Hr. Hartvig Frisch den Tale, jeg holdt i Odense; de kender det, jeg her har læst op. Det, de staar her og siger imod os, siger de mod bedre Vidende, og de vil formentlig fortsætte en rum Tid endnu, men jeg er ganske sikker paa, at de bliver klogere. Jeg finder i øvrigt, som jeg har sagt, at det kan være meget godt med Programudtalelser, det kan være meget godt med Programmer, med højtidelige Taler ved Grundlovsfester og andre Lejligheder; men afgørende er Handling; i den Henseende underskriver jeg det gamle Ord: Vis mig din Tro af dine Gerninger. Der siger jeg igen: de, der har brudt Danmarks Riges Grundlov, skal være de sidste til at begynde at angribe os, som var ude for Brudet, og som led under det, for at være Fjender af Danmarks Grundlov eller det danske Demokrati. Og jeg gentager, at man kommer nu til at beskæftige sig med, hvorledes de forskellige Partier stiller sig, naar det gælder demokratisk Handling.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch forsøgte under vor lille Debat i Gaar at forfuske, hvad jeg havde spurgt om i Rødbj og her; han paastod, jeg havde spurgt om noget med Afstemninger. Det havde jeg aldeles ikke. Jeg havde udtrykkelig spurgt det ærede Medlem, om vi Kommuniste har foretaget os nogen Handling eller stillet noget Forslag, som er i Strid med Demokratiets Idé. Det ærede Medlem kunde ikke bevise det, han gav blankt op i Gaar over for dette. Alligevel har man, i hvert Fald hidtil, fremturet med den Tone, der har været anlagt ogsaa her i Salen, og det skyldes naturligvis dels, at man søger krampagtigt at finde en Undskyldning for, at man afbrød Enhedsforhandlingerne, og dels at man — ved at mistænkeliggøre Kommunisterne, uanset hvilken Skade man derved i Almindelighed tilføjer det danske Samfund og den fælles Arbejderbevægelse — haaber muligvis at genvinde lidt af det, man tabte paa Valgdagen den 30. Oktober.

Jeg synes, at man, naar vi diskuterer vore Forhold, hellere skulde interessere sig for mere haandfaste Realiteter, og i den Henseende noterer jeg, at lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft ønskede at beskæftige sig med de faktiske Stemme- og Mandattal fra 1943 sammenlignet med dem for 1945, lige saa lidt ønsker han her som andre Steder at beskæftige sig med det Forhold, at det aldeles overvejende Flertal af Danmarks Fagorganisationer har vedtaget Henvendelser om at genoptage Enhedsforhandlingerne og om at faa et fornuftigt Samarbejde indledet inden for Arbejderbevægelsen.

Det ærede Medlem taler lidt haanligt om Resolutioner — det gaar ekspedit, sagde det ærede Medlem. Ja, det gaar ogsaa ekspedit med visse andre Resolutioner. F. Eks. har Maskinfabrikken „Titus“ vedtaget en Resolution med 13 Stemmer imod 10, hvorefter man jublende forkynder med tospaltet Overskrift i „Social-Demokraten“, at nu har man maset Kommunisterne. Jeg synes imidlertid, man skulde interessere sig lidt mere for den Resolution, som er vedtaget af Dansk Arbejdsmandsforbunds Kongres med 800 Stemmer imod 4 — Dansk Arbejdsmandsforbunds Kongres repræsenterer dog en kvart Million Arbejdere. (*Hans Hedtoft*: Den Resolution, jeg taler om, er en Resolution om en kommunistisk-socialdemokratisk-konservativ Regering — lad os høre lidt om den!). Jeg erindrer ikke den Resolution, men det er i og for sig ogsaa foreløbig ligeegyldigt, hvilke Resolutioner der vedtages, thi hvor fornuftige de end er, vil det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft endnu ikke rette sig efter dem.

Det ærede Medlem er saa vred over, at vi har haft en anden Stilling til Regeringsdannelsen end han. Men det er virkelig hans Fejl, at han har haft en forkert Stilling. Vi er ikke gaet ud og har sagt: der skal dannes en kommunistisk-socialdemokratisk-konservativ Regering. Vi har sagt: der bør dannes en Regering [med en bæredygtig Politik og et bæredygtigt Flertal i Folketinget. Vi har sagt — det er en Kendsgerning og det har jeg gentaget, uden at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har povet at bestride det: der var i Samlingsregeringen efterhaanden udkrystalliseret et fast og stort Flertal grupperet om Socialdemokrater, Kommuniste og de Konservative, og dette giver et Fingerpeg om, hvor Flertallet i denne Sal ogsaa maatte befinde sig efter Valget. Denne Kendsgerning om den afgaaede Regerings Forhold har det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft ikke povet